

המבדיל

בין קודש לחול, בין אור לחושך ברשתות החברתיות
אבי קראוס | מנהל שותף בחברת הפרסום פאסי.קראוס

יום הגבר, וזג הקורבן שלו

הניסיון להעלים את התמונה המלאה של מצב האלימות במשפחה למרות שמחקרים מראים שוב ושוב אלימות נשית זהה לגברית, אינו חוטא רק כלפי המטרה להילחם באלימות, אלא גם מנציח נחיתות נשית בעזרת הצורך לייצר כלפיה אפליה מתקנת. במקרה הזה אפליה מעוותת - לרגל יום הגבר, ויום המאבק באלימות כנגד נשים, גלי בת חורין הזמינה את **יונדב שטרן, מנכ"ל עמותת אבות למען צדק** להציג נתוני אמת

גלי בת חורין ויונדב שטרן

הייחודית לקורבן נשי. אחרת, מדוע חיי נשים חשובים יותר מחייהם של גברים, ילדים וקשישים, שגם הם קורבן אפשרי לאלימות?

ואכן, זה מכבר נעלמו רוב זכויות הילד: זכותו של הילד להירצח טרם נולד בשם זכות האישה על גופה (ועד גיל שנה - באשמה מופחתת מאוד!), זכותו של הילד להפוך קלף מיקוח בעת גירושין, זכותו וטובתו להימסר לאם עד גיל שש תחת "חזקת הגיל הרך", מתוך הנחה שאין בנמצא אב ביולוגי הכשיר לגידול פעוטות. מנגד, זכותו של הילד להיוולד לאם פונדקאית ולהימסר לזוג גברים זרים... זכותו של הבן לזכות בשטיפת מוח ממסדית מצד מטורפות הרואות בו אנס לעתיד, ובכל בת - קורבן חסר אונים.

ומה עם חיי קשישים, אוכלוסייה במצבי סיכון? לא צריך להגביר את התודעה למצוקה שלהם, במיוחד לאור העובדה שמתנגדי הסגר טענו שלא נורא אם הם ימותו? או יום למען תושבי הנגב, קורבנות הבדואים? או כנגד התאבדות אבות כתוצאה מחיסולם הממוקד בבתי הדין למשפחה?

שקר רווח מחוצץ נמצא בטענה ש"ממסדית, דמן של הנשים הפקר". בארץ אסור לפגוע באישה. הכי קרוב לדם מופקר ממסדית זו חובת שירות צבאי קרבי לגברי. בנינו בני ה-18 מגינים בגופם על החברה, כך שדוקטוריות למגדר יחישו בטוחות מספיק לשבת באוניברסיטה ולהתלונן כנגד פטריארכיה במקום לחיות חיי אימה מפני קוזאקים, כסבותיהן, ולהבדיל מה"טרור הגברי" המדומיין - אנטישמם מכל המינים באמת יפגעו בהן, לא מתוך שנאת נשים אלא רק בשל היותן יהודיות.

נשים בטוחות בישראל יותר מכל מקום בעולם, ובמיוחד כשמשווים את מצבן למצבם של אנשי הצבא והביטחון שמבטיחים זאת תוך סיכון חיים תמידי. רוב הגברים הם מגיני הנשים, גם מפני גברים אחרים. את זאת יודעת אפילו שירה איסקוב, כשהיא ושכנתה צרחו לעזרה - הן ידעו לקוות שקולן יזעיק גבר זה, אשר יסכן את חייו שלו להציל את חייה.

מוטב לזכור שכך המצב ברוב במקרים. כאישה, אני מלאת הכרת טובה למין הגברי הטוב, המיטיב, המגן והמפרנס, מבלי לגרוע מזכותי ומחובתי להשתתף בעול ההגנה והפרנסה.

כהקדמה ברצוני להתריע מפני המניפולציות שמאיימות להציף השבוע את התודעה, בין היתר בפנייה לרגש עם סיפורים מזעזעים, שאיני כופרת בחומרתן אלא רק בשימוש הציני שנעשה בהם.

היום, כל ביקורת על דרכי הטיפול של ארגוני הנשים בבטיחה נתפסת כ"שנאת נשים". עולה תהייה, למי פחות אכפת מנשים - לאלו המבקרים את הטיפול כלא יעיל ואף מסוכן לנשים, או דווקא לאותם ארגוני נשים שעל כל מקרה רצח זכות לעוד מיליונים מתקציב המדינה? השיח המגדרי טוען שבישראל מתקיימת "תרבות אונס". מוזר אפוא שהמאמינות בכך מעודדות נשים להסתכן: "עשי מה שבא לך: התערטלי, השתכרי, פתי, ושהוא - לא יאונס". כמה פשוט. ואולי זה משתלם להקריב מספיק נשים על מזבח ההוכחה שמקרי אונס באמת מעוגנים בתרבות שלו?

זה מסביר אולי מדוע הפכו את אותה אישה אומללה, שירה איסקוב, לסמל לאומי, למרות שלא קיבלה כל אחריות על חלקה במערכת היחסים הפטאלית? (דרישה כזו תיחשב ל"האשמת הקורבן"...). אולי זה המסר לבנותינו - את, עשי כל מה שבא לך, ואם תפלי קורבן - אנחנו נעשה בזה שימוש לגייס תקציבים כדי להמשיך להילחם בתרבות האונס? ואולי במקום לעשות כל מה שבא לך - קבלי אחריות על ההתנהלות שלך ושמרי על עצמך מסיכונים מיותרים? הלא, אם אישה לא נושאת באחריות על מעשיה, משמע שהגבר הוא האחראי על ההתנהלות בין המינים. זה נשמע דווקא כטענה מהסוג ה"פטריארכלי", המתייחסת לנשים כאל קטינות נטולות חבות מוסרית על מעשיהן ושומט את הטענה להיותן ראויות ליחס שוויוני. בפועל, אלימות היא חלק מהרפרטואר האנושי - ללא הבחנה מגדרית. הכולל ניצול והתעללות מינית, אלימות פיזית, מילולית, שתלטנות, דיכוי - לצד אהבה, דאגה, טיפול ואף הקרבה עצמית. סיכומו של דבר - כל בני האדם קורצו בדיוק מאותו החומר. זו, אכן, הנחת יסוד של הפמיניסטיות בבואן לדרוש שוויון מלא ומוחלט.

טענה זו ניצבת בסתירה כאילו גברים אלימים מעצם טיבם ואילו נשים עשויות רק מאור ואהבה.

ורק קיומן של שתי ההנחות הסותרות יחד יכול לשמש תירוץ להקדשת יום מיוחד למלחמה באלימות

מעשה דינה והפטריארכיה

יונדב שטרן

אנחנו נמצאים, כאמור, בעיצומם של ימים חשובים שנקבעו לשם העלאת מודעות. אחד מהם מוכר מאוד, מדובר, מתוקשר ופעילויות רבות נעשות בו, ואילו השני אינו מוכר, לא מתוקשר, לא מדובר ולא נהוג בו כמעט דבר.

הראשון הוא יום האלימות נגד נשים (שחל ב-25.11) ואילו הזנוח הוא יום הגבר הבינלאומי (שחל ב-19.11), ובין שניהם מתקיים קשר סמוי מן העין.

קיים נרטיב רווח כאילו מאז ומתמיד התקיימה "פטריארכיה". ברור, הלא, שגברים הם אלו שקיבלו החלטות בתחום המדיני והמשפחתי, והרי לנו

סיכומו של דבר - כל בני האדם קורצו בדיוק מאותו החומר. זו, אכן, הנחת יסוד של הפמיניסטיות בבואן לדרוש שוויון מלא ומוחלט.

פטריארכיה למהדרין.

אלא, שההיסטוריה האנושית חולקת על הבחנה זו. עד לפני כמאתיים שנה ה"פטריארכ" הממוצע לא שהה

אור

מתן אמיר
תודה, ליברמן!

שחר של יום חדש (בכיר)

אנשיל פפר

לא פעם ראשונה שזה קורה אבל תמיד מצחיק מחדש.

וגר זאב עם כבש

יענקי פרבר

אברהם שוגרמן שייסד יחד עם רעייתו בית ספר לילדים בעלי צרכים מיוחדים בגייטסהד, זכה באות כבוד בבריטניה עבור פעילותו. אות ההוקרה הוענק לו על ידי הנסיך וייליאם.

נסיך אמיתי! (ויורש העצר לצידו)

יעל שבח

רק שתדעו שאני הצעתי 'איילת השחר' אבל כנראה כבר לא אוהבים את איילת.

מה עושות האיילות בלילות הלבנים?

חול

קודש

25 ערוץ 20

ירדן דהאן, תושבת מעלה הזיתים בירושלים: "אנחנו מתקשרים למשטרה ומבקשים עזרה, במשטרה עונים: 'אנחנו לא חברת שמירה של מעלה הזיתים, תמצאו דרך להסתדר'". אתמול ענו לנו "תמצאו מקום אחר לישון ב'".

אימה במעלה הזיתים

רועי עידן

מדהים אותי העיסוק התקשורתי הנרחב באיזו הפגנה אנטישמית לא רלוונטית בעיר שדה פולנית, כשמדי יום אירועים אנטישמיים חמורים בהרבה, שכוללים גם אלימות ונפגעים, קורים בעכו, לוד, ירושלים ויו"ש.

אסור להשוות

שרה העצני כהן

זה מה שהגיע היום לסבא שלי בדואר: ד"ש מחבר לכיתה (כנראה), בטח משנת 1934. שמו של סבא שלי, אליקים, היה גאורג. והנה התרגום: "גאורג. אני מאוד שבע רצון שאתה חי עדיין אחרי 95 שנה. נפלא. זיג הייל, (מ)הער)קיל. 1934". ובצד השני: חברון היא פלשתיין - יודן ראוס. על החתום: פרידריך.

אז הנאצי הזקן חי בארה"ב, לפי הבולים, ועדיין מספיק חשוב לו להשפירץ את השנאה החולנית שלו, שלא השתנתה, רק שינתה תירוץ. פעם זה היה גבלס סטייל, היום זה פלשתיין סטייל. לפני 80 שנה הם צעקו 'יהודים לכו לפלשתינה' ועכשיו הם צועקים 'יהודים צאו מפלשתינה'. מקבלים אותנו רק במקום אחד: בקרמטוריום.

ללא מילים.

כשנאשה בת תשעים פוגשת בעם הנצח.

חושך

הציפורים הצייצניות ביותר!

ליאור מלנבוים שואב פעם ברבעון את נתוני הפעילות של טוויטר בישראל ומייצר על פי חישובי תגובות, שיתופים ולייקים את מדרג ההשפעה של הרשת המדוברת הזאת.

במשך שנים ארוכות טוויטר נחשבה כזירה שמאלנית ותל-אביבית. אבל מזה תקופה נראה שכלל הציבור הגיע אליה ושינה את פני הדברים.

עמית סגל
116K

עמיחי שיקלי
129K

יונן מגל
153K

גלית דיסטל
158K

בנימין נתניהו
199K

זו החמישה המובילה במדד ההשפעה המעודכן:

בתחום המעצרים והמאסרים". מלכתחילה, ישנם חוקים מגדירים "רצח" שבוצע בידי נשים כ"הריגה" בלבד, כגון רצח ילדים ותינוקות. מיעוט נשים שנשפטות למאסר מחזק את הדעה הקדומה, המשפיעה על השיפוט:

מחקרים סטטיסטיים נרחבים בארה"ב הוכיחו פערים מגדריים גדולים בענישה וכתבי אישום שלא ניתן להסביר אלא כהטיה רגשית לטובת נשים. ומה עם הטענה של משרד הרווחה על עלייה של 300% באלמ"ב בתקופת הקורונה (2020)? אין בית ללא נפגעת אלימות! חייבים לפעול!

ראשית, ראוי לציין שקיים קשר ישיר בין משרד הרווחה לעמותות עתירות תקציב כמו ויצ"ו, נעמ"ת ורבות נוספות. ועתה – לפרטים האמיתיים:

נתוני העלייה התלולה באלימות כנגד נשים נחצבו, מגמתית, מתוך כמות הפניות למוקד מצוקה לאלימות במשפחה שהפרסומים שלהם נוסחו, בניגוד לציווי לשימוש בשפה אמגדרית – בלשון נקבה בלבד. נאספו גם נתונים ממוקדים לגברים, אלא, שמוקדים אלו לא נועדו לתלונות גברים על אלימות כנגדם – אלא לשם מתן סיוע נפשי מרגיע לגברים החשים שהאלימות גואה בהם ועצות כיצד להציל את משפחתם מפני עצמם... כך, שאין נתונים משייכים על תלונות גברים. ממילא, למי אכפת? כנגד הנתונים הללו, משיטת ישראל מדווחת על עלייה של כ-15% באלימות משפחתית בתקופת הקורונה ואלו כוללים כמות שווה של אלימות – מצד גברים ונשים כאחת. הנה כי כן, סימטריה נשארת סימטריה, ואם כך, מדוע שלא להכריז על יום כנגד אלימות באופן שוויוני ללא אפליה מגדרית?

יונדב שטרן הוא מנכ"ל עמותת אבות למען צדק, עמותה שפועלת כדי להשיב את האיזון בין גברים לנשים, באמצעות מיגור אפליה כנגד גברים. היכנסו לאתר "אבות למען צדק" לקרוא את המחקרים והנתונים.

ורק קיומן של שתי ההנחות הסותרות יחד יכול לשמש תירוץ להקדשת יום מיוחד למלחמה באלימות הייחודית לקורבן נשי. אחרת, מדוע חיי נשים חשובים יותר מחייהם של גברים, ילדים וקשישים, שגם הם קורבן אפשרי לאלימות?

שנשים וגברים אלימים זה לזה באותה מידה. בחלקם אף ניכר שנשים אלימות מעט יותר.

תאמרו, אולי, שהסימטריה קיימת רק באלימות רכה? ראו למשל מחקריו של מורי שטראוס – גם פה נמשכת הסימטריה.

ואם כך, מדוע ייצוגן של נשים בבתי כלא קטן כל כך? אחת הסיבות נובעת ישירות מהאמונה השגויה שנשים אינן אלימות מטבען: ראו לדוגמה את הצעת החוק הטרייה של מירב בן ארי ומירב מיכאלי וכמה ח"כיות מהסיעות הערביות, לחלופת מאסר לאימהות מורשעות, או את דבריו של שופט ביהמ"ש העליון: "איני משוכנע שהגיעה העת לשוויון בין נשים וגברים

די זמן בביתו כדי להשליט בו את שררתו. הוא היה עסוק בשדה בפרנסת משפחתו ולעיתים נקרא להגן עליה, בחייו ממש, בשדה הקרב (יום ההוקרה לפצועי מערכות ישראל חל יומיים אחרי יום הגבר).

בפרשת השבוע מתועדת התנהלות ה"פטריארכיה": כשיעקב אבינו שב למולדתו להתמודד מול עשו, שבא להורגו, מתייצב הפטריארך הדכאני למאבק המסוכן במלאך, שרו של עשו, רק לאחר שהעביר את כל בני משפחתו – נשיו וילדיו – למקום מבטחים, והוא עצמו נפצע בקרב. בהמשך, בפרשת דינה, אחיה הפטריארכים מתגייסים להגן על כבודה ולנקום את נקמתה. האם גם האלימות הזו מגונה, או שאולי לא מעט קורבנות אונס היום היו מיחלות להגנה פטריארכית כזו? גם בפרשה הקודמת, ובו שלפניה, עולה בבירור שליטתה של האם. שרה מצווה על אברהם אבינו גם לקחת את הגר לאישה וגם לגרשה. רבקה מרמה את יצחק אבינו וגורמת לו לברך את יעקב, פוקדת על יעקב מתי לברוח ומהיכן לקחת לו אישה. רחל ולאח סוחרות בדודאים וביעקב (באוהל של מי הוא יבוא הלילה) בלא ידיעתו (ראו שם). האבות הפטריארכים שלנו מתגלים כנהוגים על ידי

טענה זו ניצבת בסתירה כאילו גברים אלימים מעצם טיבם ואילו נשים עשויות רק מאור ואהבה.

נשים, בתרבות שבה אפילו הפטריארך העליון – האל עצמו – מתחשב במי שמתווכח עמו (אברהם אצל אנשי סדום, יעקב הנלחם ומנצח מלאך ועוד).

האם באמת הגבריות "רעילה" כי גברים אלימים? ראוי לדעת: מהמחקרים המצוטטים ביותר בתחום האלמ"ב (אלימות במשפחה) ידוע כבר כיובל שקיימת סימטריה במקרי האלימות בין שני המינים. מפתיע, אבל נכון: לא פחות מ-343 מקורות מחקריים שונים מראים

אחרי שנתיים בארץ ציה, הנפש חשה צמאון אדיר

ציה

כשהנשמה מתגעגעת

בואו להתרגש ולשיר יחד מכל הלב עם **אביתר בנאי** **ברי שחרוף** **אברהם פריד** **ישי ריבו**

הפקת הענק בבנייני האומה י"ז-כ' כסלו 21-24.11.21 | לרכישת כרטיסים: 03.313.7474 | www.tzama.co.il

ב"ה

מופע אחרון זמין

גברים יום ראשון י"ז כסלו 21.11.21 22:00

יש עוד המון בשבוע החסידות! שיעורים, התוועדויות, תערוכות, כיבוד בשפע וכמובן ריז ספרי החסידות הענק

חפשו את התכנייה המלאה באתר צמאה

<p>נשים יום רביעי י"ז כסלו 21.11.21 21:00</p> <p>נותרו מקומות VIP בלבד</p>	<p>נשים יום רביעי י"ז כסלו 21.11.21 18:00</p> <p>נותרו מקומות VIP בלבד</p>	<p>נשים יום שלישי י"ח כסלו 22.11.21 21:00</p> <p>נותרו מקומות VIP בלבד</p>	<p>נשים יום שלישי י"ח כסלו 22.11.21 18:00</p> <p>נותרו מקומות VIP בלבד</p>	<p>גברים יום שני י"ח כסלו 22.11.21 21:00</p> <p>נותרו מקומות VIP בלבד</p>	<p>גברים יום ראשון י"ז כסלו 21.11.21 22:00</p> <p>נותרו מקומות אחרונים</p>	<p>גברים יום ראשון י"ז כסלו 21.11.21 19:00</p> <p>SOLD OUT</p>
---	---	---	---	--	---	---